

Estimering af udbetalinger fra aldersopsparing

Metodenotat til brugere af data om udbetalte aldersopsparinger

Aldersopsparing beskattes ikke ved udbetalingen. Dermed skal data ikke systematisk indrappøres, og der findes derfor ikke nogle kilder til data om udbetalinger fra aldersopsparinger. Dette notat beskriver, hvordan Danmarks Statistik i samarbejde med Danmarks Nationalbank har forsøgt at estimere de årlige udbetalinger af aldersopsparinger. Resultaterne er forbundet med væsentlig usikkerhed. Derfor vil udgivelser baseret på estimeringen af udbetalingerne forventeligt også blive betegnet som eksperimentel statistik til en start.

I modellen skelnes mellem fulde og delvise udbetalinger. De fulde udbetalinger kan i denne sammenhæng både være aldersopsparinger, hvor personen hæver hele opsparingen på en gang, men også den sidste portion af ellers delvise udbetalinger. Estimererne for de fulde udbetalinger anses for at være relativt sikre, mens data om delvise udbetalinger er forbundet med ret stor usikkerhed. Derfor præsenteres i papiret også tre forskellige modeller til estimering af de delvise udbetalinger – med væsentligt forskellige resultater til følge.

Usikkerheden omkring de delvise udbetalinger hænger sammen med, at det generelt, men særligt i pengeinstitutterne er umuligt at skelne mellem tab på de investerede aldersopsparinger og udbetalinger, når der ses på ændringer fra år til år. Det betyder blandt andet, at kravene til, hvornår der er tale om en udbetaling er sat så højt, at modellerne ikke kan fange små procentvise udbetalinger. Det resulterer i en undervurdering af antallet af delvise udbetalinger og en overvurdering af størrelsen på den gennemsnitlige delvise udbetaling.

Formål

Udbetalinger af aldersopsparing er skattefri. Derfor foretages der ikke systematiske indberetninger til nogen myndigheder af udbetalinger fra aldersopsparing. Danmarks Statistik har de seneste år modtaget en del forespørgsler fra både ministerier, modeløkonomer og forskere vedr. netop udbetalinger af aldersopsparing. Dertil kommer at aldersopsparing udgør ca. 9 pct. af danskernes samlede pensionsopsparing. På den baggrund har Danmarks Statistik i tæt samarbejde med Danmarks Nationalbank forsøgt at lave en model til imputering af udbetalinger fra aldersopsparingen. Derudover kan denne øvelse bidrage til at give et mere komplet overblik over pensionisternes økonomiske situation.

Udstilling af data

Anonymiserede indviddata om udbetaling fra aldersopsparing vil blive tilgængelig for forskere i starten af 2024. Mikro-datasættet kommer til at hedde PENAOUDB hos Danmarks Statistiks forskningsservice.

På grund af den usikkerhed, som er forbundet med estimaterne, så betragtes statistikken som eksperimentel. Derfor er data heller ikke tilføjet de mere generelle datasæt om fx pensionsudbetalinger og indkomst. Dette er målet på længere sigt, men det forudsætter større sikkerhed om modellernes resultater, som vurderes kun at kunne opnås gennem eksterne reviews eller sammenligning med faktiske data om udbetalinger fra specifikke selskaber.

Datakilder

Hovedkilden til imputeringen er år-til-år ændringer i pensionsformuen, som stammer fra indberetningen af pensionsformuerne (CPS). Denne kilde er suppleret med registre om demografi, offentlige pensioner, døde, betaling af pensionsafgifter (PAF), pensionsindbetalinger (CPS) samt e-indkomst. Disse supplerende data er anvendt til at definere den gruppe, som har haft mulighed for at få udbetalt aldersopsparingen uden at blive pålagt en afgift.

Metode

I dette afsnit beskrives hvorledes udbetalingerne er estimeret i en række trin.

Pensionstilvækst

Når alle data er samlet, beregnes først tilvæksten på de enkelte pensionsordninger. Det er datamæssigt ikke muligt at skelne konsistent mellem tab på investeringer, gevinster, administrationsomkostninger, omvurderinger og udbetalinger (forkortet AFOMUD). AFOMUD defineres som ultimo-formuen fratrukket primo-formuen, indbetalinger og overførsler til aldersopsparing og alderssum (efter afgift). Formuen, der beregnes på, er inkl. personens andel af særlige bonushensættelser.

$$AFOMUD = ultimo_formue - INDB - OA - primo_formue$$

Hvor INDB er indbetalinger til aldersopsparing og OA er beløb overført til aldersopsparinger fra fx kapitalpensioner.

Da der ikke forefindes data om, hvornår på året indbetalinger og udbetalinger har fundet sted, så beregnes den foreløbige afkast-procent med primo formuen plus halvdelen af årets indbetalinger og overførsler til aldersopsparingen i nævneren.

$$AFOMUDPCT = \frac{AFOMUD}{primo_formue + (INDB + OA)/2} * 100$$

Hvor INDB er indbetalinger til aldersopsparing og OA er beløb overført til aldersopsparinger fra fx kapitalpensioner.

Hernæst fjernes personer, der blot ser ud til at have skiftet pensionsudbyder og personer, som skifter mellem ordninger/skattekoder i samme selskab i løbet af ét år. Dette gøres blandt andet ved at identificere pensionsordninger, der udgår eller går i nul, uden at der samtidig sker en reduktion i personens samlede aldersopsparing samt personer med nyoprettede aldersopsparinger.

Estimering af fulde udbetalinger

Hvis en aldersopsparing forsvinder fra data eller går i nul fra det ene år til det andet, og der som nævnt ovenfor ikke er tegn på, at personen fx har skiftet pensionsselskab,

så antages der at være tale om en fuld udbetaling. Denne del af modellen er således relativ simpel, og estimaterne vurderes at være relativt sikre, baseret på tests op imod aggregerede data om udbetalinger fra en enkelt større pensionsudbyder for årene 2018-2022. Rapporten fra pensionsudbyderen, som de aggregerede data stammer fra, er klausuleret og vises derfor ikke i dette notat.

Særligt på individniveau er der dog fortsat lidt usikkerhed. Der kan godt være enkelte tilfælde, hvor modellen ikke fanger udbetalingerne. Det gælder fx hvis en pension er konverteret til en aldersopsparing og opsparingen hæves inden for samme år. Ligeledes kan det forekomme, at personer har investeret hele aldersopsparingen i et enkelt eller få aktiver, som mister hele deres værdi. I så fald vil modellen blot antage, at der er tale om en udbetaling.

Estimering af delvise udbetalinger

Estimering af de delvise udbetalinger er derimod forbundet med meget stor usikkerhed. I forsøget på at estimere de delvise udbetalinger præcist er der opstillet flere forskellige modeller. Tre af disse, som præsenteres nedenfor, giver ret forskellige resultater.

Komplikationerne kan bl.a. tilskrives stor variation i afkast fra år til år og fra selskab til selskab samt liberaliseringen af udbetalingsformerne, som betyder at kunder i nogle selskaber får stillet en konto til rådighed, hvor de frit kan vælge at hæve penge fra. Der kan altså ikke forventes samme systematiske hævninger, som man fx ser fra en ratepension.

Variationen fra år til år og fra selskab til selskab betyder fx, at en simpel antagelse om, at alle negative "formueændringer" er udbetalinger, ville føre til en kraftig overvurdering af udbetalingerne i år og selskaber med store negative afkast. Omvendt ville det føre til en kraftig undervurdering for år og selskaber med meget store positive afkast på pensionsopsparingerne. Derfor fastsættes den øvre grænse for afkast, hvorunder der antages at være tale om en udbetaling, individuelt fra selskab til selskab.

Før vi definerer udbetalingsgrænsen defineres en kontrolgruppe. Denne kaldes "normal-afkast gruppen" (NAG) og består af individer, der er tæt på pensionsalderen og ikke kan få udbetalt deres aldersopsparing.

"Normal-afkast gruppen" (NAG) er defineret ved følgende:

- De er minimum 50 år gamle
- De er under minimumspensionsalderen (Alderen, hvor de kan få udbetalt deres aldersopsparing)
- De er ikke døde i løbet af året
- De er ikke førtidspensionister eller invalidepensionister¹ (Nedsat arbejdsevne)
- De er ikke præmiefritagede (Nedsat arbejdsevne / syge)
- De har ikke betalt afgift af en aldersopsparring hævet i utide (Står ikke med udbetaling fra aldersopsparing i PAF)

Det antages, at vi med ovenstående antagelser har fået fjernet de fleste af de personer, som enten har livstruende sygdomme eller har nedsat arbejdsevne og dermed potentielt kan få udbetalt aldersopsparingen uden at skulle betale afgift. Men

¹ Data om udbetalinger af invalidepension haves kun fra 2019. I 2021 er 71 pct. af invalidepensionister også folkepensionister, så gruppen er delvis dækket heraf.

det kan ikke udelukkes, at der fortsat er personer tilbage i gruppen, som reelt modtager udbetalinger.

Herudover er andre personer også fjernet fra NAG, nemlig: personer med:

- Mindre end 10.000 kr. i aldersopsparing kr. i 2016-priser. Dette fjerner personer, der formentlig på grund af administrationsomkostninger ofte har negative år-til-år ændringer i formuen (som fejlagtigt kunne blive tolket som en udbetaling).
- Afkast på præcis 0 kr. (primiformue+indbetalinger+Overført_til_AO=Ultimiformue). Denne gruppe med afkast på præcis nul antages at være kunder, der har accepteret en rente på præcis 0 på deres private opsparing. Der formodes primært at være tale om kontantindeståender hos pengeinstitutter.

Hernæst defineres gruppen, som kan få udbetalt deres aldersopsparing (KFU).

KFU er defineret, som personer, der opfylder *mindst en* af følgende betingelser:

- Deres alder er større eller lig minimumspensionsalderen på ordningen
- De er førtidspensionister eller invalidepensionister² (Nedsat arbejdsevne)
- De er præmiefritagede (Nedsat arbejdsevne)
- De er døde før 31. december i året³
- De har en tilvækst på deres aldersopsparing, som er forskellig fra 0

Alle personer opdeles ligeledes efter selskab og pensionstype (gennemsnitsrente, markedsrente eller pengeinstitut). Hvis der i et selskab er mere end 10.000 personer i både NAG og KFU fastsættes udbetalingsgrænsen på selskabs- og pensionstypeniveau. De resterende mindre selskaber grupperes. Her defineres grænsen kun efter pensionstypeniveau. Pensionstypen dækker i denne sammenhæng over om der er tale om markeds- eller gennemsnitsrente eller opsparing i et pengeinstitut.

Hvornår antages der at være tale om en udbetaling?

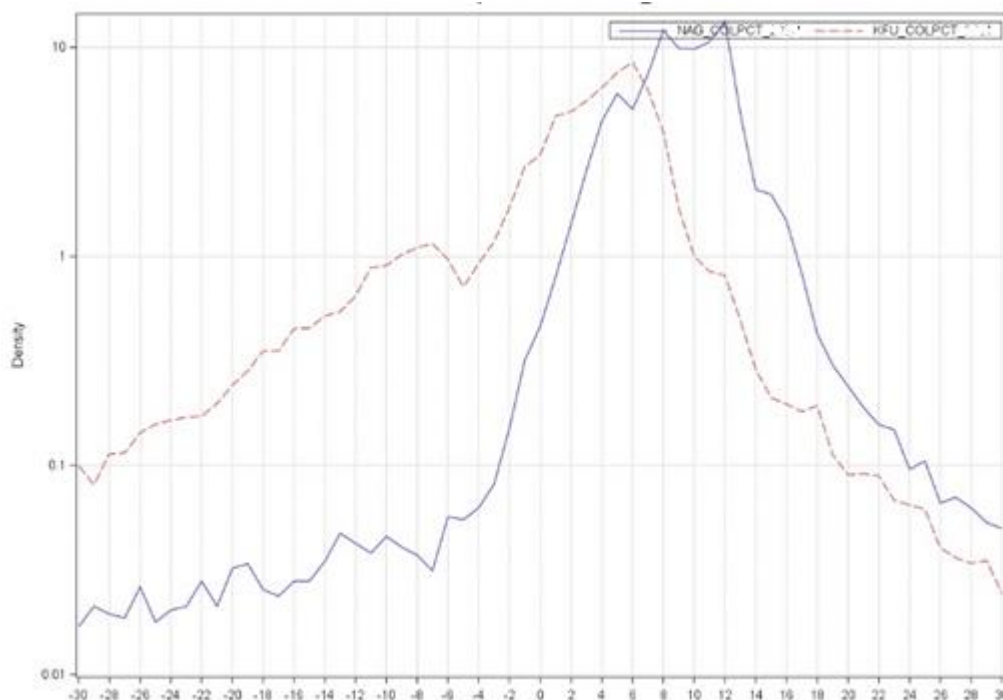
I modsætning til de fulde udbetalinger, så accepteres der kun delvise udbetalinger til personer, som tilhører den gruppe, som kan få aldersopsparinger udbetalt (KFU).

For at skabe et overblik over, hvilke ændringer der i formuerne kan antages at være udbetalinger, opgøres først tætheden af tilvækst-raterne for hver af de store selskaber og samlingerne af mindre selskaber for hhv. NAG og KFU-gruppen. Nedenfor er et eksempel på dette vist grafisk for et enkelt selskab i et enkelt år. Her er tilvæksten fra år til år angivet på x-aksen og tætheden på y-aksen. Den grundlæggende antagelse er her, at når figuren læses fra højre mod venstre, så er der tale om udbetalinger, når KFU-kurven begynder at divergere og ligge signifikant højere fra NAG-kurven. Arbejdsteorien er, at der vil opstå et gab mellem KFU og NAG gruppen for de negative tilvækstprocenter, hvis et selskab systematisk foretager delvise udbetalinger.

² Data om udbetalinger af invalidepensioner haves kun fra 2019. I 2021 er 71 pct. af invalidepensionister også folkepensionister, så gruppen er delvis dækket heraf.

³ I mikrodata er udbetalingen placeret hos den døde selv. Udbetalinger ender i praksis i boet og dermed hos de efterlevende.

Figur 1. Eksempel på afkastprofil for NAG og KFU.

Den konkrete udbetalingsgrænse varierer fra selskab til selskab. Disse grænser er i alle 3 modeller fastsat maskinelt, således, at der ikke i det enkelte år eller for det enkelte skal foretages manuelle vurderinger. Dette gøres ved at finde det højeste punkt på x-aksen, hvor KFU-kurven for 5 procentpoint i træk, har ligget over NAG-kurven.

Tilpasninger af udbetalingsgrænsen

Det forekommer simpelt, men ovenstående graf kommer i mange forskellige varianter med hver deres udfordringer. Derfor har det været nødvendigt at uddybe og tilpasse denne regel lidt.

To eksempler på dette fremgår nedenfor. Som Figur 2.A viser, er situationen ikke altid entydig. I denne figur er der et meget stort interval, hvor KFU-kurven ligger konsistent over NAG-kurven. Men samtidig er der heller ikke den forventede divergens mellem de to kurver for negative tilvækstprofiler. De to kurver følger hinanden. Dette er en udfordring idet, at den manglende separation mellem NAG og KFU kunne antyde, at der reelt ikke er tale om udbetalinger, men i stedet fx tab på investeringer, som også kan ramme kontrolgruppen.

Den anden universelle regel er derfor, at KFU-kurven ikke bare skal være højere end NAG, men derimod at NAG højest må udgøre 60% af KFU-gruppen, de ovennævnte 5 pct. point i streg.

Denne regel sikrer, at der er tale om reel divergens mellem NAG- og KFU-kurverne, der hvor udbetalingsgrænsen fastsættes. Grænsen på de 60 pct. er delvis arbitrær, idet den er sat baseret på den erfaring, det har givet at betragte mere end 100 lignende figurer.

I figur 2A er der til venstre for den grønne zone, hvor udbetalingsgrænsen fastsættes, ikke fuld divergens mellem NAG og KFU. De to kurver følges nogenlunde ad. Dette håndteres forskelligt af de tre modeller, og det vender vi tilbage til senere i notatet.

Figur 2A. Eksempel på afkastprofil for NAG og KFU.

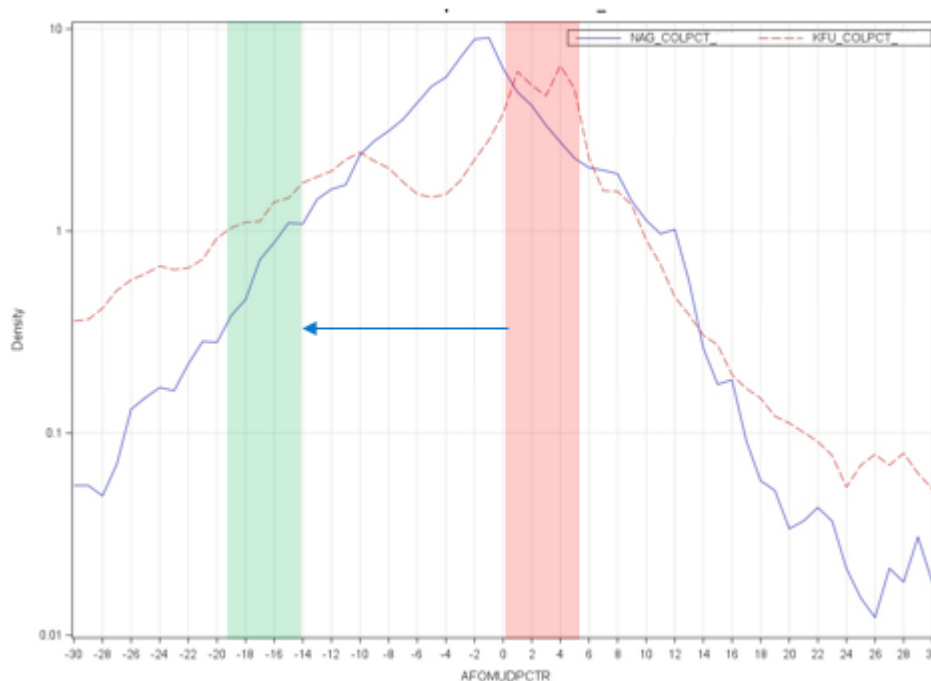

Anm: Bemærk at y-aksen er logaritmisk. Den procentvise forskel er større, end den ser ud.

Figur 2B viser et andet eksempel, hvor KFU-raten ligger over NAG-raten for positive tilvækstprocenter. Det er i sagens natur ikke ønskeligt at definere en udbetalingsgrænse, der ligger så højt. Derfor laves en tredje universel regel, som har til formål at sikre udbetalingsgrænser, der ligger et pænt stykke under median tilvæksten i kontrolgruppen (NAG).

Derudover er det observeret, at pensionsmidlerne i KFU-gruppen generelt er investeret mere forsigtigt end NAG. I år med positive afkast er medianen og toppunktet for KFU-kurverne typisk lavere end for NAG og omvendt. Dette harmonerer godt med en livscyklus-justeret risiko for pensionsformuer. På baggrund af dette er der indført et tredje princip i alle modellerne, som siger, at udbetalingsgrænsen skal defineres mere end "D" procentpoint fra NAG-gruppens median tilvækst, hvor D er større i år med positive afkast og mindre i år med negative afkast. I model 1 og 2 halveres afstanden til -30 pct. og i model 3 halveres afstanden til -20 pct.

Figur 2B. Eksempel på afkastprofil for NAG og KFU.

Det betyder, at hvis mediantilvæksten for NAG er 10 pct., så betinges det, at udbetalingsgrænsen ikke kan ligge højere end -5 i model 3 og -10 i model 1 og 2. Dette "D"-parameter er igen semi-arbitrært fastsat på baggrund af vores erfaringer undervejs.

De tre forskellige modeller

Negativ tilvækst kan som nævnt både skyldes omkostninger, tab på investeringer og udbetalinger eller en kombination heraf. I en del grafer er det konstateret, at tætheden i NAG-gruppen, som altså ikke burde kunne få udbetalt deres aldersopsparing, ikke går så stærkt mod nul, som man ellers ville kunne forvente, hvis der alene var tale om udbetalinger (se f.eks. figur 2A), men i stedet til dels følger KFU-gruppens forløb for de negative tilvækstværdier. Dette kunne indikere, at en stor del af opsparerne med negativ tilvækst har tabt penge, da udbetaling ikke bør være en mulighed for langt de fleste personer i kontrolgruppen (NAG).

Særligt for pengeinstitutterne vurderes der, på baggrund af ofte meget stor varians i tilvækstprocenterne, at være meget stor risiko for, at hvad der reelt er tab på investeringer i fx enkeltaktier vil blive antaget at være udbetalinger i modellerne. Omvendt er der også en risiko for, at tilsvarende store investeringsgevinster kan dække over nogle delvise udbetalinger, hvis afkastet i året fx overstiger størrelsen af udbetalingen.

I **model 1** er grundantagelsen, at modelfejl, som skyldes hhv. tab og gevinster, vil udligne hinanden perfekt. Derfor gøres der ikke yderligere forsøg på at fjerne de tab, som kunne ligne udbetalinger.

Alle udbetalinger under de fastsatte udbetalingsgrænser accepteres.

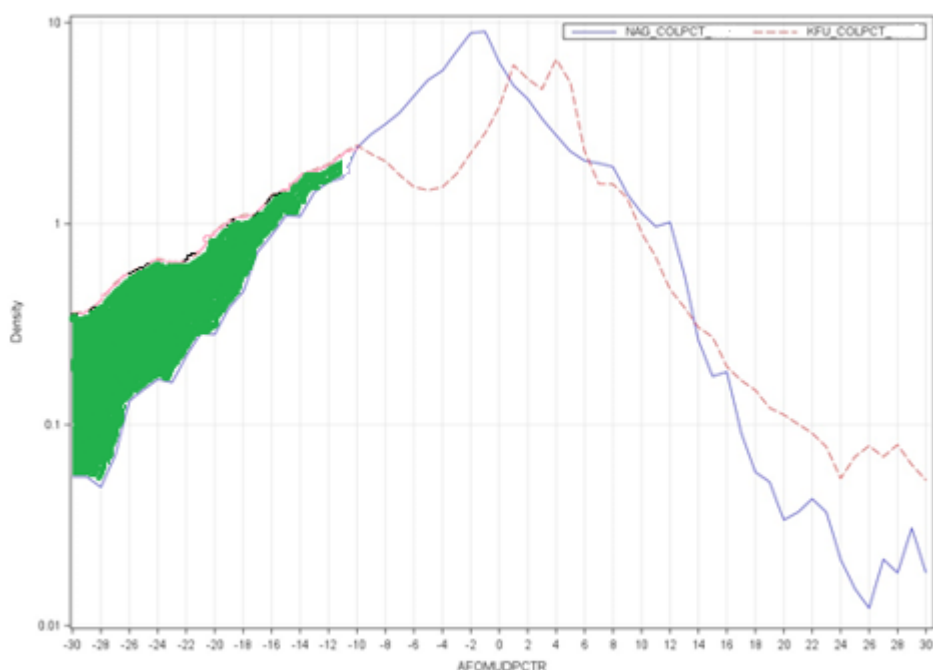
I **model 2**, som i de fleste år bliver den mest konservative i forhold til mængden af udbetalinger, antages derimod, at alle ordninger med negativ tilvækst i NAG-

gruppen er egentlige tab.

I stedet for at antage, at alle tilvækstrater på KFU-aldersopsparinger under udbetalingsgrænsen skyldes udbetalinger, så er det i stedet kun den andel af udbetalinger, som ligger mellem NAG og KFU grafen, som betragtes som udbetalinger.

Dette opnås i praksis ved tilfældig udvælgelse. Først beregnes for hvert punkt på grafen under den fastsatte udbetalingsgrænse ratioen mellem NAG og KFU-kurven. Fra puljen af aldersopsparinger med negativ tilvækst udvælges ved tilfældig udtrækning dernæst den tilsvarende andel fra KFU-gruppen, som herfra antages at være udbetalinger. Således kommer antallet af udbetalinger til at svare til arealet mellem NAG og KFU-gruppen, mens alt under NAG-kurven altså antages at være tab, som der ses bort fra.

Figur 3: Håndtering af afkastprofil for NAG og KFU i model 2.

For nogle selskaber følges NAG og KFU-graferne pænt ad, mens de for andre divergerer hurtigt. Det betyder at udvalgssandsynlighederne ofte ligger tæt på enten 0 eller 100. Dette reducerer betydningen af det seed, som anvendes til at generere den tilfældige udvælgelse. I alle år er der eksperimenteret med forskellige seeds, hvormed der foretages en ny tilfældig udvælgelse på det samme datagrundlag. På enkelt-udbetalingsniveau er det i alle tilfælde 95 pct. af estimerede delvise udbetalinger, som går igen, når udbetalingerne estimeres med et andet seed. Metoden giver altså ganske stabile resultater (også i mikro data) til trods for anvendelsen af tilfældig udvælgelse.

I **Model 3** benyttes standardafvigelsen for tilvækstprocenten i NAG-gruppen til at fastsætte udbetalingsgrænsen inden for de enkelte selskaber. I pengeinstitutter, som i højere grad tillader og opfordrer til individuelle investeringsvalg, er standardafvigelsen ofte større end i pensionskasserne, hvor medlemmerne typisk har færre produkter og prædefinerede risikoprofiler at vælge imellem.

Dernæst normeres standardafvigelseerne mellem selskaberne inden for året til at ligge i intervallet 0 til 100. Denne standardafvigelse benyttes så til at flytte udbetalingsgrænsen yderligere til venstre, således at grænsen fastsættes til $gr = \frac{Median_{NAG}}{2} - 10 - 0.3 * norm_std_afomudpct.$

Dog kan udbetalingsgrænsen aldrig blive lavere end -50 pct.

Resultatet er en model, hvor udbetalingsgrænsen bliver mere negativ i de selskaber, der oplever stor spredning på tilvækstraterne.

Estimering af udbetalingernes størrelse

Det vides ikke, hvornår på året pensionsindehaveren har hævet hele eller dele af sin aldersopsparring. Det antages derfor, at aldersopsparringen er hævet midt i året. Indtil det punkt på året, hvor opsparringen hæves, har personen givetvis også fået et afkast. Det antages her, at personen har opnået et afkast svarende til medianen for AFOMUDPCT i NAG-gruppen for den relevante pensionstype.

$$Udbetaling = Primo_formue + indbetaling + overførsel\ til\ AO + afkast - ultimo_formue$$

Hvor

$$afkast = \frac{primo_formue + ultimo_formue}{2} \times afkastprocenten$$

Afkastprocenten er fastsat som medianen for AFOMUD i NAG-gruppen for det pågældende selskab og pensionstype

Resultater

I tabel 1 og 2 er vist det estimerede omfang af udbetalinger fra aldersopsparring. Som det fremgår af tabel 1 estimeres disse til mellem 10,5 og 11,9 mia. kr. i 2016 afhængig af modelvalget. De samlede udbetalinger er faldet til mellem 7,6 og 8,7 mia. kr. i 2022.

Det bemærkes, at de estimerede samlede udbetalinger fra aldersopsparring falder fra 2017 til 2018. Dette skal muligvis ses i lyset af de negative afkast for 2018 og ikke mindst liberaliseringen af udbetalingsformen, hvor det fra 1. januar 2018 blev nemmere at få udbetalt aldersopsparringen i mindre portioner eller vente i nu op til 20 år efter pensionsudbetalingsalderen.

Et fænomen, der muligvis kan medvirke til at forklare de lavere udbetalinger i 2021 kan være de ekstraordinære udbetalinger af feriepenge, som muligvis har begrænset behovet for også, at få udbetalt aldersopsparringen, men derudover er årsagen ukendt.

Tabel 1. Estimeret sum af udbetalinger fra aldersopsparring i mio. kr.

	Fulde udbetalinger	Delvise udbetalinger model 1	Delvise udbetalinger model 2	Delvise udbetalinger model 3	Samlede udbetalinger model 1	Samlede udbetalinger model 2	Samlede udbetalinger model 3
	mio. kr.						
2016	8.983	2.910	1.612	1.868	11.893	10.595	10.851

2017	9.421	1.744	1.273	1.299	11.165	10.694	10.720
2018	5.548	1.389	939	897	6.937	6.487	6.445
2019	5.821	1.484	1.266	945	7.305	7.087	6.766
2020	5.790	1.463	1.165	1.162	7.253	6.955	6.952
2021	4.360	1.836	1.202	1.046	6.196	5.562	5.406
2022	6.170	2.549	1.413	1.827	8.719	7.583	7.997

Tabel 2. Estimeret antal udbetalinger fra aldersopsparinger

	Fulde udbetalinger	Delvise udbetalinger	Delvise udbetalinger	Delvise udbetalinger	Samlede udbetalinger	Samlede udbetalinger	Samlede udbetalinger
		model 1	model 2	model 3	model 1	model 2	model 3
Antal							
2016	72.761	17.288	9.151	9.549	90.049	81.912	82.310
2017	73.393	14.892	10.386	9.662	88.285	83.779	83.055
2018	64.660	12.532	8.162	7.284	77.192	72.822	71.944
2019	68.719	12.827	10.527	7.059	81.546	79.246	75.778
2020	66.649	13.668	10.504	10.107	80.317	77.153	76.756
2021	46.101	14.917	9.986	8.296	61.018	56.087	54.397
2022	67.953	19.629	11.548	14.975	87.582	79.501	82.928

Som det fremgår af tabel 3A, 3B og 3C, som viser omfanget af delvise udbetalinger fordelt på pensionstype, så stammer langt hovedparten af de estimerede udbetalinger fra pengeinstitutter, mens omfanget af estimerede delvise udbetalinger fra pensionskasser har været stigende men fortsat er yderst begrænsede sammenlignet med pengeinstitutterne.

Det fremgår også, at model 2 og 3, hvor der er gjort mere ud af at skelne udbetalinger fra tab på investeringer, estimerer væsentligt lavere udbetalinger fra pengeinstitutter end i model 1.

Tabel 3A. Delvise udbetalinger af aldersopsparing efter pensionstype – model 1

	Markedsrente			Gennemsnitsrente			Pengeinstitut			I alt		
	Antal	Mio.	Tusinde	Antal	Mio.	Tusinde	Antal	Mio.	Tusinde	Antal	Mio.	Tusinde
		kr.	kr.		kr.	kr.		kr.	kr.		kr.	
2016	598	95	159	1.499	112	75	15.191	2.703	178	17.288	2.910	168
2017	775	97	126	1.316	104	79	12.801	1.542	120	14.892	1.744	117
2018	1.535	97	63	1.247	99	79	9.750	1.193	122	12.532	1.389	111
2019	1.473	124	84	783	66	84	10.571	1.295	123	12.827	1.484	116
2020	1.565	113	72	1.449	115	79	10.654	1.235	116	13.668	1.463	107
2021	2.126	148	70	1.792	151	84	10.999	1.536	140	14.917	1.836	123
2022	2.885	152	53	1.903	166	87	14.841	2.232	150	19.629	2.549	130

Tabel 3B. Delvise udbetalinger af aldersopsparing efter pensionstype – model 2

	Markedsrente			Gennemsnitsrente			Pengeinstitut			I alt		
	Antal	Mio.	Tusinde	Antal	Mio.	Tusinde	Antal	Mio.	Tusinde	Antal	Mio.	Tusinde
		kr.	kr.		kr.	kr.		kr.	kr.		kr.	
2016	557	89	160	890	74	84	7.704	1.449	188	9.151	1.612	176
2017	682	90	133	820	75	91	8.884	1.107	125	10.386	1.273	123
2018	1.442	90	62	799	67	83	5.921	783	132	8.162	939	115
2019	1.433	119	83	572	52	91	8.522	1.095	128	10.527	1.266	120
2020	1.503	110	73	1.156	93	80	7.845	963	123	10.504	1.165	111
2021	2.084	143	69	1.620	141	87	6.282	918	146	9.986	1.202	120
2022	2.502	136	54	1.682	147	88	7.364	1.129	153	11.548	1.413	122

Tabel 3C. Delvise udbetalinger af aldersopsparing efter pensionstype – model 3

	Markedsrente			Gennemsnitsrente			Pengeinstitut			I alt		
	Antal	Mio. kr.	Tusinde kr.	Antal	Mio. kr.	Tusinde kr.	Antal	Mio. kr.	Tusinde kr.	Antal	Mio. kr.	Tusinde kr.
2016	598	95	159	1.499	112	75	15.191	2.703	178	17.288	2.910	168
2017	775	97	126	1.316	104	79	12.801	1.542	120	14.892	1.744	117
2018	1.535	97	63	1.247	99	79	9.750	1.193	122	12.532	1.389	111
2019	1.473	124	84	783	66	84	10.571	1.295	123	12.827	1.484	116
2020	1.565	113	72	1.449	115	79	10.654	1.235	116	13.668	1.463	107
2021	2.126	148	70	1.792	151	84	10.999	1.536	140	14.917	1.836	123
2022	2.885	152	53	1.903	166	87	14.841	2.232	150	19.629	2.549	130